

**EDINOST**  
 izhaja po trikrat na teden v desetih izdanjih ob **torkih, četrtkih in sobotah**. Zjutranje izdanie izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanie stane: za jedan mesec f. — 30, izven Avstrije f. 1.40  
 za tri meseca . . . . . 2.60 . . . . . 4.—  
 za pol leta . . . . . 5.— . . . . . 8.—  
 za vse isto . . . . . 10.— . . . . . 16.—  
 Na naročbe brez priložene naročnine se ne jemijo zizir.

Posemico številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 20 nrč., izven Trsta po 25 nrč. Sobotno večerno izdanie v Trstu je ob 6. uru, izven Trsta ob 6.

# EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

## Socijalni odnosa v Italiji.

Italija je danes na dnevnem redu vse evropske žurnalistike. Zato se nadejamo, da nam ne bodo šeli v zlo naši čestiti čitatelji, ako še jedenkrat obrnemo njih pozornost na socijalne odnosa v Italiji. Potrebno se nam vidi to, ker se naši židovskoliberalki listi trudijo v potu svojega obrazu, da bi pretvorili laž v resnico, da bi dokazali namreč, kako je zlasti Rim napredoval v teh 25 letih, od kar je nastala zdajnjena Italija. Uprav včerajšnji „Il Piccolo“ se napenja in nateza, da bi nekaj dokazal, kar — ni res.

Tu imate torej dragi čitatelji verno sličico o odnosa v Italiji in po tem lahko sodite sami, da božja milost ne rosi svojega blagoslova na mlado Italijo.

Iz Sicilije, Sardinije, Apulije in od močvirnatih obrežij rimskih in toskanskih prihajo v jednomer vzmerljive vesti o množenju in širjenju banditstva. Ni ga dneva, da ne bi časopisi poročali kolikor moč obširno o kakem roparskem napadu, pri katerem so navadno teheni siromašni orožniki, ali pa morajo isti svojo požrvovalno srčnost poplačati celo smrť, ali so pa vsaj nevarno ranjeni.

Po nekaterih pustih krajih Sardinije in zlasti na planini Gallura je tako ukorenjeno „plemenito rokodelstvo“ banditstvo, da je postalo polagoma takoreč sozialna ustanova. Tu se je dogodilo že mnogokrat, da so zatolili kot člene roparskih družeb občinske asesorje, doslužene vojake ter celo menihov in duhovnikov. V Nuora je pred leti neki bogati občinar pogostil prefekta iz Sassara s sreberno pripravo, kojo je bil ukradel sam nekemu veleposestniku povodom nekega slovitega roparskega napada. Roparji smatrajo tam sami sebe kot nositelje nekega posebnega prava; oni ne beže pred čuvartji pravice, ampak spuščajo se žnjimi v javni boj in ako poročila v časnih niso povsem natančna, tako, da ne nudijo zadostnega začetka njih roparskemu ponosu, pošiljajo listom celo popravke — seveda potom kraljeve pošte.

Stare roparske tradicije žive še neuvenje po strminah garganskih, nad apulsko planino, kjer so se po padu Bourbonov dočakala strašna grozodejstva. Tudi od tam prihajo le prepogosto poročila o drznih napadih „maščevalcev ljudstva“ na bogate kmete, poštne sele in davkarje, včasih celo na cele pristave in skupine hiš.

V pokrajini Viterbo v temnem in gostem lesovju Machijev, raztezačem se po obrežju močvirju do Monte Amiata ustanovila sta Tiburzi in Menichetti že pred leti in leti — državo v državi. Ona dva pobirata od posestnikov desetino in davke, delita kmetom

in pastirjem pod zelenim drevesom neko svoje posebno pravo, in gorje izdajalcu, ki bi mu prišlo na misel, da bi hotel izdati o-rožnikom njiju skrivališča. Kmalu ga zasači vojska dobro in strogo urejenih ogleduhov in ovaduhov — puška poči in poplačena je njegova krivda za vedno. Neki posestnik toži britko v „Don Chisciotto“ na takih odnosa, pridaje pa prošnjo, da se njegovo ime ne objavi, „kajti živi na deželi in mu je biti pripravljenim na vso kajka presenečenja“.

V sodnem okrožju Viterbo je bilo obsojenih kakih sto kmetov in posestnikov, kojim je bilo dokazano, da so dajali brigantom tribut in jim delali drugačne usluge — ali državna oblast ni od takrat ganila niti z mazincem, da bi iztrebila take odnose. Priljeno jednako je položenje po nekaterih pokrajinal Sicilije, kjer je stvar še bolj zamotana po vrvetu med kmeti, po krizi pri pridobivanju žvepla in po zlem gospodarstvu občin. Poslednje dni se je sicer ministerski predsednik ujunačil do krepega čina odredivši, da je razdeliti državna posestva med kmete v okrožjih Palermo in Caltanissetta, ali večkrat napovedana in obljubljena vojska proti strašnemu izsesavanju ubožnih slojev po občinskih tiranah ostala je le — pobožna želja.

Krivda na tej nedelavnosti in onemogočnosti državne oblasti tici v že tolrikat omenjenem nedostatku, da prefekti, nižji prefekti in policijski uradniki ne znajo upravljati, ker so prisiljeni, da radi samohrane podrejajo svoje dejanje in nehanje političkim pomislicom. Oni prefekt, ki je tožil, da vsako upravno vprašanje dobiva v njegovi roki politično ostrino, da je vse zgolj politika in zato tudi gnilo in slabo, je tako malo pretiraval, da celo „Tribuna“ — gotovo nesumen vir — izreka danes jednako tožbo.

Uprava — tako piše omenjeni napredni list — je zavisna povsodi od političkega naziranja in pol. koristi, in kaj to pomenja, je kmalu povedano: to znači zmago mogočnega tudi tam, kjer ga obsojata zakon in morala; to znači, da imajo jedni nedopustno prednost, drugi pa krivčno škodo; to znači, da se uničuje javno blagostanje in država na koristonemu, kojega se bojimo.

Kako bi bilo priti v okom temu zlu? Mi poznamo le jedno sredstvo: da se zopet utrdi od smrti Viktorija Emanuela bolj in bolj zrušeno ravnotežje med državo vzdržajočimi silami, sosebno pa med oblastjo, slovečna na pravicah naroda in pa krono, ki je res potrebna notranjega ojačanja. Unicuique suum.

„ne proklinja, oče. To dete, ta izgubljeni sin nosi ti zadnji blagoslov božji, ta sin, tvoj Jerko — oče, sem jaz — jaz!“

Starec se je stresel.

„Ti — ti!“ rekel je v čudu, objemši rokama Jerkovo glavo; „da, da! Ti ne lažeš! Lice te izdaje, da si Gregorjanec! Da, da, moj! Moj sin!“ objel je starec sina. „Oj hvala ti, večni Bog! No, sinko, dovrši. Smrt ne čaka!“

Redovnik obavil je sveti obred, a deca so se povrnola k starcu.

„Deča“, rekel je slabim glasom, „iti moram. Bil sem ponosen, ohol. Večna roka me je strla. Toda sedaj sem čist. Odvezal me je moj izgubljeni sin — taje vajin brat.“

„Jerk!“ vskliknol je Pavel.

„Pusti, Pavel, pusti!“, nadaljeval je starec; čas beži, snart prihaja. Pozneje ga objemaj, potem! Sinovi, vidim: staro pokolenje gine nam. Hotel sem je razširiti, proslaviti, toda Bog je prisodil drugače. Ti, Niko, nimaš možkega zaroda. Ti, Pavel, ne bodes nikdar

Koje so glavne točke na tej sliki, ki morajo zbosti v oči vsakogar? No, dejstva: da je pravni čut tako zamrl, da ljudstvo vseh slojev simpatizuje z roparji; da je državna oblast onemogla ne le nasproti roparem, ampak tudi nasproti korupciji uradnikov; da so višji in nižji, državni in avtonomi uradniki za upravo nesposobni in da zakon in morala nimata veljave v Italiji. Da pa ne bi kdo mislil, da smo pretiravali, povemo mu, da smo te podatke posneli iz najvernejše prijateljice mladi liberalni Italiji — iz dunajske „N. Fr. Presse“.

## Političke vesti.

V Trstu, dan 23. septembra 1895.

**Volitve na Goriškem.** Iz Komna nam pišejo, da je bilo minoli petek tam posvetovanje, kojega sta se vdeležila tudi g. c. kr. okrajski glavar iz Sežane in g. Josip Fabijani iz Kobdilja. Stvar so držali tajno, vendar pa smo kmalu izvedeli ukljub vsej tajnosti, da so postavljali kandidata za veleposestvo. Nasli so ga v osebi gosp. Fabianija. G. glavar se je vrnil v Sežano ob 1/3. popoldne, g. Pepe iz Komna pa so že poprej hiteli na agitacijo, da s privojeno jim — nezgovornostjo ugledijo pot k „zmernosti“. Dvomimo pa, da se jim je to posrečilo.

S Krasa nam pišejo: Kakor so za deželnozbarske volitve agitirali nekoj veljože, tako agitira te dni neki znani gospod z daljnega Krasa, dobro poznan še iz zadnjih deželnozbarskih volitev v Sežani. Lazeči okrog naših veleposestnikov, pritiska na ove s tako močjo, kakor hidravlična stiskalnica na svojo vsebino. Ne vem pa, je li ima omenjeni gospod agitator — pardon, hotel sem reči: agent svoje tvrdke, — kak zasluzek pri tem ali ne; gotovo pa brez njega ni, ker isti bi si ne nalagal toliko truda brezplačno. Kakor znano, kandiduje narodna stranka za veleposestvo visokorodnega gosp. Alfreda Coroninija. Dotičnemu gospodu pa menda ni všeč ta kandidatura — kakor mu menda sploh ni po volji ves grof Coronini, že ve zakaj. On bi namreč hotel z vso silo spraviti v deželni zbor g. Fabijanija.

Če tudi je gospod Fabiani zasluzen v svojem rojstnem kraju, vendar mi ne vemo o nikakih zaslugah njegovih za širši Kras. Ker pa so na drugi strani vsakemu znane zasluge visokorodnega državnega poslanca grofa Coroninija za vso Primorsko, mislim, da naši veleposestniki ostanejo zvesti svojemu zastopniku v državnem zboru in da mu brez vsakega obotavljanja poverijo tudi deželnozbarski mandat. V resnici velik je trud zna-

imel sina, ker ti to, kakor si mi pravil, brani sveta prisega, a Jerko je božji. Nikakoršne nade ne nosim v grob; nad mojo rakvo uveni steblo. Zgodi se božja volja. A tebi hvala, da si zopet prišel. Bilo mi je težko zate. A ne dolži me preko mere. Jaz nisem krič Dorini smrti, to Bog zna. Klara je — Bog se je usmilil!“

„Usmilil se je; od kesanja je poginola\*, dodal je Pavel.

„Odoži se v mojem imenu staremu Kruščiu. Čuvaj ga, pomagaj mu, pa naj mi oprosti. Z Bogom! Niko in Anka, ljubita se! Z Bogom, Pavel, budi kristjan in junak! Z Bogom, moj Jerko, oj moli zame Boga! A tudi ti z Bogom, stari grad!“ obrnol se je Stepko proti Medvedgradu, „ti zibelj mnogih plemen. Evo, jednako srečo deliva. Ponosno si se vspenjal ti, vspenjal tudi jaz. Tebi je počilo kamenito srce, srce peka tudi meni; prah ti, prah jaz. Čuj ponočni vetrč... Z Bogom, deca, — Marta — — in brez duše klonil je gospodar medvedgrajski.

Oglas se računa po tarifu v petici; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrestic. Poslana, osmrtnica in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbici.

Vsi dopisi naj se pošiljajo vredničtu: ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana so ne sprejemajo. Rokopisi se ne vredajo.

Naročnino, reklamacijo in oglase sprejema upravitelj ulica Molino pic. colo h. 3, II. nadst. Odprte reklamacije so proste počitnice.

\* edinost je modr.

## PODLISTEK.

### Zlatarjevo zlato. 148

Zgodovinska pripovest XVI. veka.

Spisal A. Šenov.

(Konec)

Duhovnik je pristopil sklonjene glave bliže. Deča šla so na stran v dvor. Duhovnik se je sklonil nad starčeve glavo, a taje šepetal božjemu služabniku svoje grehe. Da je bilo v starcu več življenja, občutil bi bil, kako so vrele solze iz očesa redovnikovega padala na njegovo čelo.

— „ali jeden greh, duhovni oče!“ završil je Steanko drhté, „leži na moji duši kakor trd kamen; bojim se, da mu ni oprišenja. Ljubil sem dekle, seljanko, a ona je imela sina. A jaz sem zapustil seljanko in dete, hotel sem dete ubiti, toda izginil je po milosti božji. Morda je propadel, morda živi v beldi, morda me proklinja — .“

„Ne proklinja!“ vskliknol je redovnik in odgrnol kapuco z glave, padši na kolena;

nega gospoda iz Komna kot agenta svoje tvrdke. Toliko ima posla, da se vozi okolo v dvoprežni kočiji, da bi izposloval svoji tvrdki deželnozbarsko koncesijo, vam veleposestnikom pa — škodo. Prinesši seboj golice za pooblastila svoje tvrdke, naletel se je gospod pri nas na slabo stran, kajti pri svoji neumorni agitaciji se je nekoliko preveč zaletel, rekši, da naš kmet-veleposestnik naj rabimotiko in pikon, in naj se ne meša v javno politiko. Na te sladke njegove besede odgovorili so mu, da je najbolje, da lepo molči, kajti naš veleposestnik bo volil po svojem prepričanju, a ne po volji njegove velemožnosti! Konečno je trdil isti gospod, da treba pustiti na strani grofa Alfreda Coroninija iz narodnih in verskih ozirov, češ da mu gospa ni katoličanka.

Mi pa odgovarjam na tem mestu pregoričemu gospodu agentu, da o narodnem in političem mišljenju visokorodnega gospoda grota govorim najbolje njegova dela in dejstvo, da si najbolj želje poraza grofa Coroninija. Kar se pa dostaja „verskih ozirov“ menimo tudi mi, kakor je rekla minola sobote „Edinost“, da duhoven in profesor bogoslovja, mož poštenjak od nog do glave, pač ve — s kom hodi!! V tem pogledu nam je g. dr. Gregorčič pač veča autoriteta nego pa agent iz Komna.

Tako naš dopisnik s Krasko. Kar nam pripoveduje tu o nasprotui agitaciji, nas ni presenetilo ni najmanje. Mi bi se le čudili, da bi izvestni gospodje sedaj mirno počivali na svojih lavorikah, nabranih po nenarodnem receptu pri volitvah v kmetskih občinah.

Ali pomislimo, daje ogromna večina slovenskih posestnikov prepametna, da bi mogla sesti na take limanice. In istotako smo overjeni, da večina veleposestnikov na Goriškem tudi na dan volitve, prihodnjo sredo, ostanejo — pametni možje.

Zadostno in značilno pa je vsakako, da nasprotuni zlorabljajo celo vero za svojo politiko — ponižno upognenih tirkov.

Naši slovenski veleposestniki pa hočejo menda imeti glavo po konci — pred vskomur!

**Važna izjava Leva XIII.** Kakor poroča „Novoje Vremje“, vspreljej je Lev XIII. dne 17. septembra nekega Rusa v avdijenciji, ki je trajala 10 minut. Papež je govoril o združenju cerkv, o socialistizmu in o Poljakih. O teh poslednjih da je rekel, da morajo ločiti politiko od vere. Potem je dotičnika vspreljej tudi državni tajnik kardinal Rampolla.

Še jedenkrat je šinilo solnce izza Okiške gore in vidilo tri brate, objemajoče se pred mrtvimi očetom.

Kar je starec rekel, to je i bilo. Pavel je padel kraj vernega svojega Miloša leta 1604, kot konjiški polkovnik proti Turkom. Niko preminol je brez možkega ploda l. 1610, in nestalo je Gregorjančevega imena s sveta.

Divna si, bujna si zelena gora rodnega kraja, ti prvi videc mojega detinstva. In ako dignem oči proti tebi, ko večerno solnce poigrava vrhom in dolom, ko svoje zlato siplje po tvojem zelenju, budijo se v mojej duši slike iz davnine: vrli junaki, ponosne gospe, ljuti nasilniki, bedni kmetje, a stari Medvedgrad, plameči živim rumenilom, kakor da je zopet oživel! Toda ni! Ruši se staro gradovje, ruši; no dalje, zdolaj pod goro vspenja se sijajen, čil kakor mlad junak — naš Zagrebgrad.

V češko šolo Komenkega na Dunaju, se je vpisalo letos 786 otrok v otroški vrtec pa 61.

**Ministerstvo železnice.** Neki dunajski list trdi, da se s prihodnjim januarjem zasnuje pri nas ministerstvo železnice. To pa ne bude komunikacijsko ministerstvo v širšem zmislu, ampak imelo bude v svojem področju le železniške stvari, to je: združi v sebi posle generalne direkcije državnih železnic, sedanjega železniškega oddelka v trgovinskem ministerstvu in lokalnega železniškega urada.

## Različne vesti.

**Početčenje in nezaupnica.** Minolo nedelje je imel občinski zastop sežanski svojo sejo, da i on izreče svojo sodbo o dogodkih na Krasu. In izrekel je ostro sodbo, katera utegne neprijazno zveneti po ušesih vsem onim, ki so se bili udeležili gusnne agitacije ter se niso plašili niti sredstev volilne korupcije — istrske. Občinski zastop sežanski je imenoval gospoda dra. Ribára častnim občanom, županu Pirjeven pa je izjavil svoje nezaupanje.

O dà, gospoda, ki ste triumfovali nedavno: stvari se najbrže zasučajo drugače nego ste želi. I. I vami je morda tako kakor s prorokom Bileamom: prokljati ste hoteli, slednji bodete morali blagosloviti; ubiti ste hoteli narodno zavednost in političko poštenje, sedaj pa vidite, da ste izzvali krepko reakcijo, da ste se svojim postopanjem še le dali povoda novemu življenju na Krasu: primorali ste Kraševce, da pričeno — misliti in vas spoznavati!! Le vzemite blagovoljno na znanje, da skoro bodo drugače zvenele strune na Krasu. A kako dvomimo, da se boste pri tem bolje počutili, nego ste se do sedaj. Tu l'as voul, George Dandin, tu l'as voul!

**Imenovanja.** C. kr. namestnik v Trstu imenoval je računarskega asistenta Antona Grubišiča oficijalom, vežbenika Antona Gregorića in Rudolfa Urizija pa asistentoma.

**Italijanoflistvo v duhovski skupnosti.** Našim čitateljem vsaj po imenu znani „molto reverendo“ don Ugo Mioni, to je isti duhovnik, katerega občutni živci ne prenašajo zvokov slovenske pesni niti o pogrebu, čutil se je poklicanega, da izreče svoje mnenje o „slavnem XX Settembre“ blaženega spomina. „Molto reverendo“ don Ugo Mioni, katerega židovski „Il Piccolo“ nazivlja „una delle più brillanti intelligenze fra la parte giovane del clero triestino“ (jednega izmed najintelligentnejših med mlajšo tržaško duhovščino), ta sijajni duhovski talent hotel je torej povedati svojo o ugrabljenju Rima in o zjedinjenju Italije. Za razpečavanje svoje zgodovinske modrosti hotel si je omenjen „molto reverendo“ izbrati klub „S. Giusto“, toda svet je prišel ob to javno predavanje, kajti zabranila je to — „kruta“ policija. „No, če pa ne gré tako“, misil si je don Ugo, „napravimo drugače!“ Plod njegovega septemborskoga duha moral je v javnosti na vsak način. Bistroumni don Ugo dal je torej svojo „govorancijo“ tiskati ter poplavil živo septembersko-nadahnjene kroge tržaške. Mi sicer nismo bili takó srečni, da bi bili videli to Mionijevu historijo otetve Rima, pač pa nam je razbobnal vsebino tega učenega dela vrli klepetec „Il Piccolo“. Iz te vsebine razvidimo, da je veleučeni in „molto reverendo“ don Ugo presneto malo poučen o avstrijski zgodovini. To ni baš posebno častno za avstrijskega duhovnika, naj se isti imenuje že don Ugo Mioni, ali kakor mu drago. To je vse prav, da opisuje don Mioni, na koji tolovaški način so se framazonske tolpe polastile Rima; no, vse to zna na pamet vsako dete, obiskujuče avstrijske šole. Zabeležiti moramo pa, da don Ugo v svoji knjižuri pretvarja avstrijsko zgodovino. „Il Piccolo“ navaja, da omenja don Ugo v svoji „zgodovini otetve Rima“ kakó je bila Avstrija v pravilni vojski izgnana iz Lombardije in Benečanske in kakó je bil to prvi korak do zjedinjenja Italije. Kedaj, vprašamo, bila je Avstrija izgnana iz Italije? Mar si „molto reverendo“ don Ugo Mioni še ni ogledal plastične podobe bitke pri Kustoci? Saj je ustupina le boril 20 n. ! Osvedčeni smo, da se bode don Ugo za te noviče priučil marsičemur, ako je take „sijajne talente“ sploh še poučiti možno. Lahom pa le cestitamo, da imajo take „učenjake“ med seboj!

Zanimiv je zaključek „Il Piccolovega“ člančiča, v katerem „bere levite“ velezasužnemu don Mioniju. Umetno je, da „Piccolovemu“ liberalizmu ni po volji, da don Ugo časti italijanske čete“ s pridevkom „tolpatov, nevednežev, ki hočejo loviti v kalni vodi“ itd. V svoji jezi čudi se „Il Piccolo“, kakó more človek, ki piše leta 1895, take stvari, imeti pogum, da druge ljudi nazivlja „nev ednežimi“. Pri tem je vrli „Il Piccolo“ popolnoma pozabil, da je nekoliko vrstic prej priznal, kako „vsi cenijo don Uga Mionija kot jednega izmed najintelligentnejših med mlajšo tržaško duhovščino“. Mi tega protislovja ne moremo razumeti drugače, kakor da hoče „Il Piccolo“ s to pripombo označiti dona Uga Mionija, ta „cvet inteligencije“ kot — ne vedneža! To je upravo krivonosa nehvaležnost na 20. septembra 1895!

**Občni zbor učiteljskega društva sežanskega** bode dne 3. oktobra v Nabrežini ob 10. uri dop. — Petje od 9-10. Dnevni red: 1. „Volk“ prakt. posk. v 6. šolskem letu.; 2. Kritika; 3. Overovljenje zapisnika slednjega zborna; 4. Predavanje (referenti naj se blagovole oglasti v 8 dneh); 5. Raznoterosti.

### ODBOR.

Iz Sežane nam piše rodoljubka: Gospod urednik! Danes se pa jaz oglašam v Vašem cenjenem listu iz naše razburjene Sežane.

Dasi bi tudi jaz lahko grajala početje nekaterih „narodnjakov“, ki so dali povod, da se je „metropola kraška“ tako blamirala, opustim to, ker vem, da nam ženskam ne pristoja politika (vsaj tako pravijo.)

Me sežanske Slovenke imamo tudi sedaj žalostno stanje, posebno pa naša ženska podružnica sv. Cirila in Metoda. Na 21. t. m. zapustila nas je občespoštovana gospa Zinka Rybářeva, predsednica naše podružnice, preselivša se v Trst. Kaj nam je ona bila tu, je težko popisati; kako lepo je bilo delovanje v korist družbi pod njenim nadzorstvom! Koliko se je blaga gospa trudila, da naša podružnica tako napreduje! Kako je ona znala miriti duhove, da se je stvar vršila v najlepši slog! Da, vse to nam je bila ona in še več. Sedaj, sedaj ko je tako neobhodno potrebujemo, morala se je ločiti od nas.

Me dobro vemo, da nam bode težko dobiti namestnice, ki bi takem veseljem in požrtvovanjem delala v korist naroda kot ona. V to pomozi Bog!

Vemo tudi, da ona ne bode držala križem rok tam doli, ob bregovih Jadranskega morja, ker takih moči potrebujejo tudi temo.

Tržaskim rodoljubkam, posebno pa tamožnji ženski podružnici, pa čestitamo, da dobe

v svojo sredo tako za narodno stvar vneto in plemenito rodoljubko. Naj njo in njenega velospoštovanega g. sopoga dr. Otokarja Rybářa ohranijo za vedno v svoji sredi.

Prepričana sem, da bodo tamožni rodoljubi znali bolj ceniti in spoštovati narodno dvojico, kakor pa zavedeni Kraševci.

Saj spoštovanje sta žela tu od vseh zavednih Sežancev, izvzemši šepec zasepljenec.

Poslavljaje se od Vas velespoštovana gospa, zatrjamo Vas, da Vas ohranimo v svojem srcu v hvaležnem spominu. Le vstrajno delajte naprej ter sledile Vam bodo Vaše hvaležne ostale sežanske Slovenke. *D. M.*

**Samomor.** Predvčerajnjem zjutraj zavala si je 64letna udova Josipina Dabovič, stanovalca v Kopru, v gozdici Farneto. Prišla je pred nekaj dnevi na obisk k svoji, v Trstu ulica S. Sebastiano hšt. 4 stanovalci sestri. Starka je izjavila večkrat, da je sita življenja in da se želi preseliti v večnost. Šla je na cesto, ki vodi proti Lovcu in tam je izpila malo steklenico karbolne kislino. Mimo prišedni ljudje našli so jo še živo, ležečo na cesti in pozvali so zdravnika. Leta je dal ženo prepeljati v bolnišnico, toda tam je nesrečnica kljubu zdravniki potročila po kratkem trpljenju izdahnila.

**Policijko.** 24letno Alojzijo Zajc iz Slov. Grada so deli pod ključ, ker si je služila „kruh“ z nenavrnim življenjem. — Težaka Matijo Ukmara, stanovalčega v ulici S. Marco hšt. 7, zaprli so, ker je v javnem pristanišču v ulici Giulia ukradel kleparju Alojziju Butinasiju srebrno verižico. — 49letnega Ferdinanda Feita, pristojnega v Kostanjevico, deli so pod ključ, ker se je vrnil v Trst, dasi je bil že izgnan od tu.

— Minolo nedelje popoldne vtihotapil se je nepoznan tat v stanovanje kamenoseka Josipe Tavčarja, ulica Sette Fontane hšt. 433 ter ma odnesel dva para čevljev, vrednih 7 gld.

**Koledar.** Danes (24): Marija Dev., rež. jetn.; Gerhard, škof. — Jutri (25): Kleofa, spoznalka; Firmin, škof. — Prvi krajec, — Solnce izide ob 5. uri 53 min., zatonči ob 5. ure 51 min. — Toplotna včeraj: ob 7. uri zjutraj 17 stop., ob 2 pop. 20.5 stop. C.

**Loterijske številke,** izžrebane 18. t. m.: Dunaj 70, 55, 47, 61, 24. Gradec 6, 8, 11, 35, 65. Temesvar 64, 76, 34, 61, 20.

**1.000.000 krom** zadene se lahko na srečko ogorške razredne loteriji. Govorost dobitka je v primeru z drugimi srečkami tako velika, ker bode zmej 100.000 srečk izžrebanih 31.499 torek približno vsaka treča srečka dobitek. Sploh pa opozarjam občinstvo na današnji inserat, kjer se nahajajo natanki podatki o co'ju podjetju.

## Najnovejše vesti.

**Gorica** 23. Laško veleposestvo je izvolilo danes v deželnem zbor gorški: dra. Payerja, dra. Verzegnassija in Nikolaja Benardellyja.

**Kolós** 22. Cesar je dosegel tu sem danes zjutraj. Pričakovali so ga ministerski predsednik bar. Banfy, ministra Josika in Perczel, načelniki oblasti in ogromna množica ljudstva. Na nagovor velikega župana odgovoril je cesar, da pri delu za povprečje javnega blagra nas ne more ločiti razlike v veri in jeziku. Potem je cesar v sprejemal deputacije. Pri v sprejemu grško-romansko-rumunske deputacije opozoril je cesar na nagovor metropolita Romana na željo, izrečeno že pred 8 leti, da bi se vsaka vera brez razlike narodnosti čutila jedno ter se spojila v zvestobi do prestola, v ljubezni do ukupne domovine in v spoštovanju do zakonov.

**Banffy-Hunyad** 23. Danes so pričele velike vaje v Erdelju v navzočnosti cesarja.

**Rim** 23. Kralj si je ogledal danes veterane iz leta 1870. Ogledovanje se je vrnilo sijajno. Navzoči so bili kralj, kraljica, prestolonaslednik, Crisp, vojni minister in minister mornarice.

**Dunajska borsa 23. septembra 1895**

	predvčeraj	danes
Državni dolg v papirju	100.65	100.55
v srebru	101.05	100.90
Avtrijska renta v zlatu	121.75	121.75
v kronah	101	100.90
Kreditna skupina	409.80	402.25
London 10 let.	121.80	120.55
Napoleoni	9.55%	9.54%
20 mark	11.77	11.78
100 itali. lire	45.85	45.29%

Podpisani usoja si naznanjati, da odprè svojo odvetniško pisarno dne 23. septembra t. l. v Trstu, v ulici S. Spiridione št. 3 v II nadstropju.

**Dr. Otokar Rybář.**

## Poštni opravitelj

### (Ekspeditor)

zmožen slovenskega, nemškega italijanskega jezika želi nastopiti kako mesto kot opravitelj. Oglasí uredništvu lista.

**Josip Pizzarello**

mehanik

izvršuje vsakorâne poprave šivalnih strojev in dvokoles. Prodaja nove in rabljene šivalne stroje in dvokoles.

Via Madonna del mare štev. 4, uho via Fontane, vetrice hšt. 12.

Vsaka tretja  
srečka dobitek!

**Podaj sreči roko!**

Ugodne prilike, da se zadene srečke,

kakor jo ponuja

## ogerska razredna loterija

če ni bilo, kajti izmej 100000 srečk

imelo jih bode 31.499 denarne dobitke.

**Z bajno visokimi dobitki** opomiljena je ogerska razredna loterija kajti najvišji dobitek snaža v najugodnejšem slučaju



jeden milijon kron.



Izvirne srečke

za I. razred

1 cela 1 desetina 1 dvajsetina

40 krom 4 krom 2 krome

Izvirne srečke

veljavne za oba razreda

1 cela 1 desetina 1 dvajsetina

80 krom 8 krom 4 krome

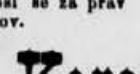
Pri srečkah, veljavnih za oba razreda, za katero je bil v prvem razredu izrečen dobitek, se zajedno z dobitkom povrne tudi v naprej vplačana vloga

za II. razred.

Naročajo naj - o srečki, ako le možno po poštni naskrbi. Prosit se za prav natančen naslov.

Srečke dobivajo  
se pri

Vsaka tretja  
srečka dobitek!



Karol-u Heintze-ju glavnemu nabiralcu

Naslov za brzjavke: Lottoheintze Budimpešta.

Naročniki blagovolijo naj priložiti za poštino 10 beličev, za priporočena pisma 20 beličev, za vsak izkaz izžrebanih sreč posebej 20 beličev

zrebanja nadzorjuje državna oblast ter se vrže ista v prisotnosti javnega kraljevega notarja.

**Zrebanje I. razreda:**

od 16.-19. oktobra 1895.

**Zrebanje II**